

FŐ TISZTELENDŐ
GUZMICS ISZIDÓR ÚR

Ó NAGYSÁGÁNAK,
BAKONYBÉLI APÁTNAK,
FÖLSZENTELTETÉSE'
ÜNNEPÉRE

MINDSZENT HAVA' 7kén 1832.

MÉLY TISZTELETTEL

BEIMEL JÓSEF.

Mennj dücső pályán kitüzött jutalmad,
A' Jelesbek szebb örömét, aratni,
Oh Te Pannonhegy deli fényben úszó
Csillaga, Guzmics!

Munka, virrasztás, tudomány, szerénység,
Szorgalom, közfényt gyarapítani lobbant
Szív lehet Rended, 's Haza bölcs Fejénél
Messze felejtve?

Nem. — Vetélkednek — Neved, 's annyi ékeid
A' halandóság komor éjjelén túl
Látva — kész karral magas érdemidnek
Nyújtni borostyánt.

Mint ragyog gonddal tele homlokodról
A' süveg! mellyednek arany keresztje
Nagy szived milly hűn földi! mint dücsőit
Pásztori Védlőd!

Légyen állandó örömed: korodnak
Súlja — bár egykor megelőzze Nesztort, —
Roskadást távul se okozzon, épség
Védte ereidben:

Igy Hitünk Benned paizsának örvend;
A' szelíd Muzsák koszorúid őrzik;
Rended áld; példád tüzel; illy Fiának
A' Haza tapsol.